

AMERIKANSKI SLOVENEC

Prvi in najstarejši slovenski list v Ameriki.
Ustanovljen leta 1891.

Izhaja vsak dan razen nedelj, pono-

seljkov in dnevnih po praznikih.

Izida in dnevi:

EDINOST PUBLISHING CO.
Naslov uredništva in uprave:
1849 W. Cermak Rd., Chicago
Telefon: CANAL 5544

The first and the Oldest Slovene Newspaper in America.
Established 1891.

Issued daily, except Sunday, Mon-

day and the day after holidays.

Published by:
EDINOST PUBLISHING CO.
Address of publication office:
1849 W. Cermak RD., Chicago
Phone: CANAL 5544

Naročniški

Za celo leto \$5.00 For one year \$5.00

Za pol leta 2.50 For half a year 2.50

Za četrt leta 1.50 For three months 1.50

Za Chicago, Kanada in Evropo:

Za celo leto \$6.00 For one year \$6.00

Za pol leta 3.00 For half a year 3.00

Za četrt leta 1.75 For three months 1.75

Subscription:

For one year \$5.00

For half a year 2.50

For three months 1.50

Chicago, Canada and Europe:

Za celo leto \$6.00 For one year \$6.00

Za pol leta 3.00 For half a year 3.00

Za četrt leta 1.75 For three months 1.75

Doprisi važnega pomena za hitro objavo morajo biti doposlanji na uredništvo vsak dan in pol pred dnevom, ko izide list. — Za zadnjo številko v tednu je čas do četrtega dopoldne. — Na dopisno brez podpisu se ne ozira. — Rokopisov uredništvo ne vraca.

Entered as second class matter November 10, 1925, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

NRA
WE DO OUR PART

Zgrešena pota

V nemškem narodu, sosebno v onem v Nemčiji, živi težnja po oblasti in nadvldati nad drugimi. O njej priča zgodovina zadnjega stoletja in dokazujejo jo napirom Nemčije v najnovješti dobi. Današnja Nemčija ni še nikakor voljna za mirno sožitje s sosedi in ji je le izgovor, če zagovarja svoje sedanje delo s stremljenjem po enakopravnosti z drugimi državami. Vedno spet zastrmi zunanjji svet nad zemljevidi nemških želja, vedno spet se čuje krik o narodu brez zemlje in življenga. Odkar je Nemčija spet močna, je vedno spet dovolj mednarodnih zapletljajev v Evropi. Temu je bilo že prej tako.

Leta 1870 je Bismarck zaključil govore o zvezni državi Nemčiji enostavno s tem, da je Južno Nemčijo dejansko podredil Prusiji. Pri tem je storil usodno napako, da je zbrisal Avstrijo z nemškega zemljevida. Ono Avstrijo, ki bi bila Nemčiji edina pot v svet, ko sta svetovno morje obvladali Anglija in Francija in je s severa grozil veliki ruski orjak. Pa teh napak v nemški politiki je bilo poslej še več. Leta 1890 je Bismarck "pozabil" obnoviti prijateljski pakt z Rusijo in deset let navrh je oholo odklonil angleško ponudbo prijateljstva. Seve je bilo že tedaj tako, da nihče v svetu ni več prav veroval v prijateljstvo države, ki samostalno krši meddržavne dogovore, se neprestano obožuje in rožlja s sabijo ob vsaki priliki in nepriliki.

Bismarcku je ugajal evropski strah pred Nemčijo. Ta strah je le še bolj dvignil nemški ponos. Nemčija se je zahotel kolonij in ob tej želji se je streljala Anglija. Nemčija je hotela pot na vzhod in je začela graditi bagdadsko železnico, ljubosumje med velesilami, je rastlo le še bolj. Francijo je bolela izguba Alzacija Lorene. Njena bol je bila še hujša, ko je Bismarck ti dve deželi, ki sta bili nemštvu notranje odtujeni, neposredno podredil Berlinu ter poslal med njuno katoliško ljudstvo prusko uradništvo in vojaštvo. Francozi, ki niso mogli pozabiti nemškega obleganja Pariza, so odtlej snovali strašno maščevanje. Se kratkovidnejši je bil Bismarck napram caristični Rusiji. Slednja se je nahajala tedaj v ostrem sporu z Avstrijo vsled dogodkov na Balkanu. Morda najusodenješi nemški korak je bil, ko je Bismarck odklonil zvezo z Rusijo in se celo postavil proti njej, seve z "modrim" dostavkom. Cel Balkan ni vreden niti enega pruskega grenadirja. Tedaj je bila usoda svetovne vojne zapečatena.

Tudi v avstro-ogrski monarhiji so tedaj zavalovali valovi Bismarckovega vsenemškega stremljenja. Niso se umirili niti, ko je postalno očito, da je Avstrija v očeh Nemčije le vzhodna provinca in da uživajo Ogori v svojih iridentističnih težnjah podporo Berlina. Tedaj so zavladali v Nemčiji vsememški dnevi. Triindvajset nemških držav je služile Berlinu. Na pruski zemlji se je zgoščevala industrija, v berlinske blagajne je dotekal denar iz vse države. Postavodaja je postajala vedno bolj centralistična. Veleničanstvo in nemško plemstvo je imelo v rokah vso državo,

vo, medtem ko sta se dve tretjini nemških kmetov v Prusiji naselili v predmestjih in je nemško delavstvo obupno zajelo pod neznenim kapitalističnim pritiskom. Tedaj je hirala nemška kultura v ozračju tovarniškega dima, rezih vojaških povelj, parad in manevrov.

Svetovna vojna je bila kazen pogrešene politike Bismarcka in pruskega Viljema. Za njuno slepoto je izkryvalo milijone nemških mož in mladeničev na francosko-nemški in nemško-ruski fronti. Strašni poraz z vsemi svojimi posledicami pa še ni zadostoval za izpametovanje. Prusija je ostala naprej, velika industrija in plemstvo sta ohranila vodstvo tudi v slednjem miru. To so bila tla za Hitlerja. Pa zdi se, da i on zapada starci nemški napaki. Združil je vso oblast v Berlinu, nadaljuje kulturi boj, ki ga je začel Bismarck, naslanja se na armado, ki jo vodijo pruski junkerji. Avstrijo rabi kot most na vzhod. Poljska mu je dobrodolažila za pot na sever, koder hoče rešiti Evropo pred boljševizmom.

Vsa ta nemška oholost in njena nemodra politika, pa bo našla zopet svet proti sebi prej ali slej, kakor ga je našla v zadnjih svetovnih vojnah.

Lahko se reče že danes: Nemci hodijo zopet zgrevšena pota.

KAKO SE IMAO ROJAKI V KANADI

Vancouver, B. C. Canada

Kajne, cenjeni bralci, da boste radovedni, kako se kaj imamo pri nas, ko se pa tako poredko oglašamo. Ni treba misliti, da smo radi tega, ker niste že toliko časa ničesar slišali od nas, že vsi pomrli. Ne, tega ravno ne, a so vsakovrstne zapreke pri tem in pa čas, ki tako naglo beži, da ga komaj sproti dohajamo. — Sedaj v poletnem času, je nedavno, da se prireja razne veselice in piknike kar na prostem, pod milim nebom in ljudje se tudi zabavajo po raznih kopališčih in parkih. Znano je, da so v sedanjih krizi razmere finančnega gospoda zelo kritične, zato o tem ni vredno pisanje, kajti na vse to pozabimo, kadar pride skupaj na kakem pikniku ali veselicu in tam drug drugega troštamo, da bodo že enkrat nastopili tudi jela.

Kar nas je bilo na pikniku, smo bili vsi veseli in dobre vojne ter zadovoljni, za kar se pa moramo najlepše zahvaliti Mr. in Mrs. Oblak, za prijazen sprejem in pa ker so nam veliko pomagali s tem, da so nam prepustili celo svojo hišo v uporabo, ker, radi dežja, nismo mogli držati piknika na prostem. Želja naša je, da bi se drugo leto zopet zbrali pri prijaznem rojaku Mr. in Mrs. Oblak in pa, da bi bilo drugo leto vreme nam bolj naklonjeno kot letos. Upamo tudi, da nam bo glavni odbor ZSZ odobril za pristop članstva, kar bi bilo brezvonomo tudi v kontekstu celi ZSZ. Ker nas je več kot 13 v aktivnem in 11 v mlačinskem oddelku. Članstvo vedno povprašuje za pristop a na žalost, do sedaj še nismo privoljeni in so zdaj pristopili v HBZ. — Škoda, kaj ne? Glavni urad se boji članstva v Canadi, radi neprilik, ki so jih imele druge ameriške podporne organizacije s članstvom v Canadi. Mi razumeemo, da je prva previdnost vedno boljša, kot pa kakšna Škoda. Upamo, da ko bomo imeli 5 letno veselico ob enem s praznovanjem jubileja obstanka našega društva, da se bo članstvo pomnožilo.

Dne 1. julija smo tudi tukajšnji Slovenci priredili piknik, pri našem tukaj dobro poznanem prijatelju Mr. in Mrs. F. Oblak. To je bil prvi piknik Slovencev v Vancouveru. Četudi smo zelo raztresani vse na okoli, in nam vremenski gospod ni napovedoval nič kaj sončnega vremena, smo se vseeno zbrali na določeni dan skupaj. Če bi se vreme ne držalo tako silno kislo in černeno, bi nas bilo prav gotovo še veliko večje število. Namenili smo se namreč iti na piknik že ob 9 uri, pa smo odrinili še ob 11. Prav težko nam je bilo, da nismo mogli tam pozdraviti se z Mr. in Mrs. Janko Popovičem in njihovo družino. So namreč oddaljeni od tukaj 12 milj, mi smo pa šli še 30 milj v drugo smer. Upamo pa, da nam bo mogoče drugač delo nekoliko izboljšale. Zla-

sti šumski delavci delajo skoraj s polno paro in tako tudi žage, obratujejo s polno paro, medtem, ko rudokopi še vedno le bolj po malem delajo.

Naj se sporočim, da so bili takoj na obisku Mr. in Mrs. Debreljak iz Seattle, Washington, U.S.A., katerim želimo, da bi nas ob letu zopet obiskali. — Skoraj bi bila pozabilna omemita, da smo izgubili iz naše sredine sobrata Vajda, ki je umrl v Timmes precej neprizadeleno. Podvrzel je operacijo na želodec in nato je pritisnila pljučnica, ki mu je povzročila smrt. V domovini zapušča žalujočo so progo. Tako mi je bilo sporočeno po prijatelju Joe Plutu, kateremu se zahvaljujem za njegov trud, ki se je za časa njegove bolezni in smrti potrudil in vse urebil, da je bil omenjeni tudi pokopan. Lahko najmu bo tuja zemlja, v kateri naj mirno počiva. Njegovi užalošči sopriga pa naše iskreno sožalje. Na žalost bodo omenjeno, da njegovi društveni sobratje niso mogli prisostovati njegovemu pogrebu, ker je namreč umrl v drugi provinciji. Zato se v imenu našega društva "Slovenski Sinovi," št. 48, ZSZ, ponovno zahvalim Joe Plutu, za vse, kar je dobrega storil za našega umrelga sobrata Vajda. — Pozdrav vsem članom širokem Ameriki in Canade, tako tudi sobrata Franka Sodec v mrzli Alaski, katerega žena živi tukaj v Vancouveru. — Pozdrav Joe Grdinu in njegovi družini ter strica A. Grdinata. — Veliko napredka organizaciji ZSZ.

Annie Zitko

NA PIKNIK VABIJO

So, Chicago, Ill.

Eden največjih jugoslovenskih političnih klubov v Chicago, Jugoslav American Citizen Political Club, prireja v nedeljo 11. avgusta svoj letni piknik v znanih East Side Forest preserve ali Eggers Grove na 114 cesti in avenue F.

Cenjeni rojaci v Chicagi in v bližnjih naseljih. Vabljeni ste na ta velepomembni piknik, na katerem bo nastopilo več govornikov, ki bodo govorili o podeli zanimive stvari. — Ne bo škodilo, če omenim, da je namen tega kluba, združiti vse Jugoslovane v 10 letih in širiti med njimi prijateljstvo ter bratsko ljubezen in jih vzobodbujati do državljanstva v naši novi domovini, za časa volitev pa podpirati dobre in zmožne kandidate, posebno Slovane, zlasti še Jugoslovane. Ko to pišem mi pride n misel, koliko učenih in sposobnih, tarkaj rojenih naših ožijih rojakov je med nami, a nobenega nimamo, ki bi bil kje na kakem večjem mestu, kjer bi zastopal naš narod in imel kje kako besedo za nas. Na žalost niso tega krivi drugi, ampak sami smo si krivi. Vsega je med nami, samo bratske slego ni. Zato bratje, dobro bi bilo, da bi se enkrat tega zavedali. Če si ne bomo sami

pomagali kje do kakega večjega mesta v politiki, nam ga drugi prav gotovo ne bodo sramljivo ponujati. — Pred par dnevi sem opazil v tukaj-šnjih lokalnih novinah "Daily Calumet," da bo na prihodnjih volitvah med kandidati za sodnike tudi eden iz naše na-

selbine in sicer italijanske narodnosti.

Kako so njegovi rojaci radi tega ponosni. — Po-

glejte, peščica je teh naših so-

sedov v primeri z nami, Jugo-

slovani, pa zamorejo vse, če-

zar se jim poljubi. Kaj pa mi?

Zalostno je z nami! — Več

nas je tukaj v naši wardi kot

vseh drugih narodnosti, a kaj

imamo? Nič! — Kdo je kriv?

Rojaci, kateri še niste pri-

tem klubu, pristopajte v ta

klub, kajti le organizirani v

enim močni politični organizaci-

ji, bomo lahko dobili prizna-

nje in pa kar nam po vseh

pravilih pripada, to je, da

imamo tudi mi svoje zastop-

nike na višjih mestih ter da

smo enakopravno upošteva-

kot kateri drugi narod, tudi

pri politiki, ne pa samo pri

davkoplacovanju.

Še se spominjam lepih be-

sede, pokojnega chikaškega

župana Cermaka, kateri je en-

krat, ko je bil med našim ju-

goslovanskim narodom, rekел,

"Veliko število vas je, a niste

nikjer upoštevani. Zakaj?" Eni

se izdajate za Hrvate, drugi

za Kranjce, tretji za Srbe, če-

tri za Hungari in koliko

je, ki se danes ne morejo

biti Jugoslovani, ampak so še

vedno Austrian, čeprav še av-

strijskega uradnega jezika ne

</div

Zapadna Slovanska Zveza
DENVER, COLORADO.

Naslov in imenik glavnih uradnikov.

UPRAVNI ODBOR:

Predsednik: Anton Kochevar, 1208 Berwind Ave., Pueblo, Colo.
Podpredsednik: Geo. J. Miroslavich, 3724 Williams St., Denver, Colo.
Tajnik: Anthony Jersin, 4825 Washington St., Denver, Colo.
Blagajnik: Michael P. Horvat, 4417 Penn St., Denver, Colo.
Vrhovni zdravnik: Dr. J. F. Snedec, Thatcher Bldg., Pueblo, Colo.

NADZORNII ODBOR:

Predsednik: Matt J. Kochevar, 328 Central Block, Pueblo, Colo.
2. nadzornica: Mary Grum, 4949 Washington St., Denver, Colo.
3. nadzornik: Joe Blatnik, 2609 E. Evans, Pueblo, Colo.

POROTNI ODBOR:

Predsednik: Frank Primozich, 1927 W. 22nd Pl., Chicago, Ill.
2. porotnica: Johana V. Mervar, 7801 Wade Park Ave., Cleveland, Ohio.
3. porotnik: Joe Lipersick, Jr., Rockvale, Colo.
4. porotnik: Anton Rupar, 408 E. Mesa Ave., Pueblo, Colo.
5. porotnik: Dan Radovich, 179 N. Main, Midvale, Utah.

URADNO GLASILO:

"Amerikanski Slovenec", 1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.
Vse denarne nakaznice in vse uradne reči naj se pošiljajo na glavno tajnikovo, vse pritožbe pa na predsednika porotnega odbora. Prošnje za spremembo zavarovalnega, kakor tudi vložitve nakaznice, naj se pošiljajo na vrhovnega zdravnika.
Z. S. Z. se priporoča vsem Jugoslovanim, kakor tudi članom drugih narodnosti, ki so zmožni angleškega jezika, da se ji priklopijo. Kdo želi postati član Zvezze, naj se oglaši pri tajniku najbljužnjega društva Z. S. Z. Za ustanovitev novih društev zadostuje osem oseb. Glede ustanovitev novih društev pošlje glavni tajnik na zahtevo vsa pojasnila in potrebne listine.

SLOVENCI, PRISTOPAJTE V ZAPAD. SLOVANSKO ZVEZO!

FINANČNO POROČILO ZSZ. OD 1. JANUARJA DO 30. JUNIJA 1935.
FINANCIAL REPORT OF THE WSA. FROM JAN. 1 TO JUNE 30, 1935.

Prejemki od društva — Receipts from lodges:

Št.	Smrtni sklad	Bolni sklad	Odškod. sklad	Dobrodelen. sklad	Konv. sklad	Stroškovni sklad	Skupaj
169	764.57	681.75	145.65	20.26	50.65	253.85	1916.73
214	744.35	828.92	178.35	25.78	63.90	323.00	2164.30
39	224.95	153.00	34.50	4.60	11.50	57.75	1598.78
128	656.38	560.60	118.95	16.40	40.70	205.75	1644.34
38	191.90	165.75	33.15	4.54	11.35	56.75	463.44
154	840.83	647.85	139.05	18.66	46.65	234.50	1927.54
26	104.52	114.00	22.80	3.28	8.20	41.00	293.80
106	448.76	439.50	93.90	13.00	32.50	165.60	1193.26
21	99.69	68.25	19.05	2.54	6.35	31.75	227.63
13	54.84	54.00	10.80	1.56	3.90	19.50	144.60
72	348.32	327.00	65.40	8.86	22.15	110.75	882.48
17	140.62	80.25	16.05	2.14	5.35	27.25	271.66
137	655.88	531.70	122.70	17.04	42.30	216.75	1586.37
47	234.71	192.75	38.55	5.62	14.05	70.50	556.18
39	206.90	159.75	32.85	4.58	11.45	57.25	472.78
67	265.89	280.43	54.15	7.94	19.85	99.75	728.01
34	196.47	147.75	29.55	4.18	10.45	52.25	440.65
42	249.07	169.35	35.25	5.06	12.65	63.25	534.63
38	179.54	105.00	33.60	4.60	11.50	58.75	392.99
16	10.95	36.08	7.40	1.90	4.75	23.75	84.83
27	144.36	103.50	21.60	3.20	8.00	40.50	321.16
10	53.82	39.75	7.95	1.16	2.90	14.75	120.33
19	78.37	76.50	16.20	2.28	5.70	28.50	207.55
66	387.03	251.85	54.45	8.40	21.00	105.25	827.98
14	76.38	63.00	12.60	1.68	4.20	21.00	178.86
11	52.57	44.25	12.45	1.72	4.30	21.50	136.79
52	233.15	198.60	41.85	5.92	14.80	74.25*	568.57
43	175.17	136.50	36.30	5.26	13.15	65.75	432.13
6	45.42	18.00	4.50	.74	1.85	9.25	79.76
49	231.88	130.35	29.55	5.12	12.80	65.80	475.50
20	66.02	90.75	18.15	2.42	6.05	30.25	213.64
17	103.40	76.50	15.30	2.04	5.10	25.95	228.29
23	147.25	108.75	21.75	2.90	7.25	36.25	324.15
99	465.94	302.55	79.80	11.96	29.90	151.35	1041.50
15	84.43	63.00	12.60	1.68	4.20	21.00	186.91
17	82.55	68.25	13.65	1.82	4.55	22.75	193.57
16	63.78	54.00	14.40	1.92	4.80	24.00	162.90
1	6.56	12.00	2.40	.32	.80	4.00	26.08
13	28.75	50.25	10.05	1.52	3.80	19.50	113.87
13	42.09	65.25	13.05	1.74	4.35	22.35	148.83
1948	9188.06	7697.28	1670.30	236.34	589.70	2973.65	22,355.33

Obresti — Interest:

3119.81	25.40	3145.21
On bonds		
On savings accounts		

25,500.54	
Total receipts	

194,548.66	
January 1, 1935 Balance	

220,049.20	
Total	

Izdatti — Disbursements:

7630.00	
Death claims	
— Sick & accident ben.	7571.84
Operations & indemnities	1706.00
Benefits from ben. fund	90.93
Commissions and prizes	398.00
Total disbursements to lodges	17,396.77

Razni stroški — Miscellaneous expenses:

1007.50	
Salaries of supreme officers	1007.50
Dr. J. F. Snedec, Supreme M.D.	106.75
Dr. J. F. Snedec, Supreme M.D.	86.68
Insurance Dep'ts.	216.00
Rent	90.00
Printing and stationery	152.27
Postage	72.84
Emblems for juv. dept.	23.15
Official organ.	698.34
Anton's fees in Janezic matter	10.00
Fuel and lights	11.20
Canadian insurance laws	1.55
Repairing of typewriter	8.77
Repairing of typewriter	3.00
Surety bonds for org.	135.02
Fire insurance	3.65
Actuary	40.00
Rent for safe	11.00
Desk for pres. vice-president	14.00
Acc. int. on bonds acquired	59.15
Premiums on bonds acq.	669.93
Unpaid int. returned	60.00
Exch. charges on coupons	11.57
Total disbursements	3492.37

Investicije premoženja — Investments Funds:

Bonds:							
Alamosa, Colo. Pav. Dist. No. 1, Fund	6%	4000.00					
Alamosa Co., Colo. School Dist. No. 1, Fund	5%	1485.00					
Alamosa, Colo. Sewer Dist. No. 6, Fund	6%	4500.00			</td		

'Deklica z odprtimi očmi'

PIERRE L'ERMITTE
Prevod iz franco-skega izvirnika

Predobla teta Cecilija! . . . S kakšno naslado bi ji bil prihuljeni Pentapon vse izdal, če bi bil znal govoriti.

Teta je opomnila le, "da je vroč in ga bo treba skrbno čohati v hlevu, da ne zboli..."

"Zboli! . . ." je sam zase ponovil Pentapon . . . "če bi ti vedela, teta Cecilija, da sem v komatu že od polosnih zjutraj! . . . da sem pozobal za kosilo samo koš prasnešega sena in nekaj nesramnih skorij . . . da mi je želodec zlezel v kopita . . . in da mi je tvoja nečakinja poklonila v olajšavo za vrnитеv peščeno pot v najhujšem solncu!"

. . . O, da, če bi ti vcela! . . . Vključ svoji dobroti si ne bi mogla kaj, da jih ne bi pošteno povedala gospodični Rolandi...

. . . Če bi to vedela! . . . Toda je še polno drugih stvari, ki zanje ne veš in ki ti jih tudi jaz ne morem povedati . . . in ki ti jih zaenkrat tudi tvoja Rolandica ne bo izdala, čeprav ima nedolžne in modre oči, pod obokom črnih obrvi.

Toda kakor bomo še videli in slišali, si je dovolil Pentapon nekoliko preveč predzno sodbo.

Kmalu je pa moral priznati, da je bila Rolanda vendarle dobro dekle in da je imela čvrsto pest; kajti najprej ga je, če že ne osvežila s kolinsko vodo, vsaj pridno, toplo počesala s čohalom . . . Potem je dobil svoj oves, rezanico v mlečnobelem vedru . . . pest belega fižola, dišečega sena, da si je osnažil zobe in da se je razvedril pred počitkom . . . da ne govorimo o lepo zrahljani stelji, in da ga je Rolanda, preden je šla iz hleva večerjati, pošegetala po nosu in mu pošeplnila: "Moj Pentaponček, mili moj, ljubljeni," kar je naposled vendarle udobroviljilo oslička.

Kihnil je . . . in tvegal novo predzno sodbo o dekletu.

"Da me ima rada? . . . o, že poznamo take izlive! . . . Ne, stari moj Pentapon, nikar si ne domišljaj, da je mislila nate pri tem... Naposled! . . .

Rolanda odide po stopnicah v svojo kamrico, kjer se naglo preobleče in pravi za večerjo ter se naposled prikaže z mladostnim, radostnim licem.

"No, kako ti je dan minul? . . . Si prinesla morske rake? . . . Po čem pa so? . . ? Nisi preveč trudna za jutrišnji dan? . . ? Bila sem že malce v skrbih, ko se je nagibal večer in te še ni bilo nazaj . . . Kako pa gre tvoji sestrični v Herbaudiere? . . ? Ali ti je lepo postregla? . . ?

Teta Cecilija je vpraševala, med tem ko je stara služabnica Filomela, ki je imela pasje zveste oči, pogrinjala v kuhinji mizo za večerni obed.

V "Zavetju" najdeš vse, kar spada k dobrim hiši na deželi, od jedilnice do obilnega in prijetno dišečega zelenjadnega vrta.

Toda kadar ni bilo gostov, torej večji del dne, je obedovala teta Cecilija najrajši v prostorni kuhinji, poleg velikega žarečega ognjišča, kjer sta predli obe mački in pes Faraud, najboljši prijatelj in zaupnik Pentaponov.

Miza, ki je bila zmirom veselo okrašena, je bila osvetljena skozi dve okni, katerih eno se je odpiralo v ozko ulico, drugo pa na vrt, ki bi ga bila najbolj sončna Provenca rada za svojega pripoznala.

Ko sta prisledili teta in nečakinja in sta že bili postreženi z zelenjadnem juhu, je zacela Rolanda, razgrinjajoč svoj prtič:

"Tetka, glej — današnji dan je zame nekako zgodovinski."

"Ah! . . . Zakaj?"

"Ker me je danes nekdo po vseh pravilih zasnubil in ne maram čakati s to novico niti pet minut."

"Uganila sem že, kdo!"

"Mislite?"

"Nič ne mislim . . . Vem! . . . To je bil Filbert, kajne?"

"Da."

"Oh, ni treba, da bi bil človek vedeževalec, da to ugane. Mislim, da tudi ti nisi bila baš preveč presenečena pri tej snubivti."

"Prav zares da ne . . . Še najbolj pošteno dekle ima oči, ušesa in nekaj pameti v glavi. Napisled, saj sem zrastla s Filbertom in vedela sem, da me je imel rad kot prijateljico. Pa vendar človeka spreleti, ko se naenkrat zave, da je prijateljstvo dobito drugo ime, da je postal ..."

"Kaj je postal?" je ponovila teta in se nasmehnila Rolandi, ki je bila v zadregi.

"Da je postal . . . ljubezen."

"Tega se je bilo nadejati! . . ."

"Ah! . . . In zakaj? . . ."

"Ker na svetu ni nobena stvar nepremična. Sleherna naklonjenost napreduje, nazaduje, se razvija . . . Toda radovedna sem, kaj si odgovorila temu pogumnemu Filbertu? . . ."

"Ničesar mu nisem odgovorila . . . Izmontala sem se mu, kakor se spodobi brihtni Noirmoutierki: "Ne rečem 'da' . . . ne rečem 'ne'!"

"Torej mu nisi rekla 'ne'?"

"Ampak 'da' tudi ne!"

"Spodbilo bi se bilo, da bi bil Filbert najprej govoril z menoj, kajne?"

"Ne zamerite mu! . . . Saj ni ravnal premišljeno. Gendronova svatba in morski raki so bili povod . . ."

"Morski raki? . . . Zares, debelo kožo imajo . . ."

"Tetka, kaj hočeš, radi njih je nanesel pogovor kar na najino svatbo . . ."

"Na vajino svatbo! . . . je vzkliknila začudena tetka . . . to je pa že od sile, veš?"

"O morebitni . . . o verjetni svatbi! . . ."

"Rolanda, počasi, počasi!"

"Saj se mi nikamor ni mudilo! . . . O tem priča najbolj dejstvo, da sem ga tako razčalostila, ubogega Filbertha, da me je že grizla vest. In pozno sem prišla domov zato, ker sem se vrnila po peščeni poti, čutila sem potrebo, da srečam še enkrat ubogega fanta in ga malo potolažim . . ."

"Potolažiš . . . kaj ti ne govorиш!"

"Da . . . potolažim . . . oh, malo . . . Hudo je, veste, tetka, — ah, pa saj vi tega ne veste — hudo je, videti fanta, ki ima že dva in dvajset let in joče, ker vas ljubi in mu ljubezen ni vrnjena . . . Kdo bi se naposlед ne omehčal? . . . Saj nismo iz železa."

"Fanje po navadi delač prej veliko reč. Potem pa se vse premalo brigajo."

"Filbert gotovo ni tak!"

"Brez dvoma! . . . Ampak stara resnica to! Nikar se preveč ne navdušuj, Rolandica moja! Oglej si stvar hladnokrvno. Nič se ti ne mudi . . . Saj si vendar srečna pri meni . . . kajne?"

"Oh, kako bi ne bila . . ."

(Dalje)

PISANO POLJE

J. M. Trunk

Se ponavlja

Na Kalvariji v Jeruzalemu se je doigravala svetovna drama. Med razbojniki visi na križu Spasitelj v zadnjih bojih. Narodni glavarji si kažejo: "Stopi dol!" Majajo z glavami, zabavljajo. Tudi na lev strani križa nekaj ni v redu. Sikanje tudi tam. "Pomagaj si sam, in pomagaj." Na desni strani je drugače. "Spomni se mene..." in iz umirajočih ust prihaja beseda: "Še danes bož z menoj v raju." Drama, kaščne svet ni viden in je ne bo.

Pa se le nekako ponavlja ta drama. V naši državi Kolorado je državna jetnišnica v sedanem Canon Cityju, v lepem in zdravem kraju, pa — Bog nas varuj! Tudi tu se je že parkrat ponovilo nekaj, kar je bilo prvkrat na Kalvariji. Svet se je čudil tudi z glavo je majal, zabavljaj, kakor na Kalvariji. Marsikak hud morilec je stopil s katoliškim duhovnikom ob strani pod vislice ali šel na električni stol. Svet maja z glavo, ne razume drame.

Država Texas ima državno jetnišnico v mestu Huntsville. Država je velika in mnogo jih je, ki jih privedejo sem, vseh vrst so, večkratni morilci so mnogi. Katoliški misijonar Finegan je edina prva taki — drami. Zadnjih deset let je oče Finegan spremljal 85 takih "desperados" na zadnjem potu "down the line," in smehljajo so šli, saj kar 78 jih je bilo krščenih. "Še danes bog z menoj v raju." Kdo more umeti in razumeti? Celo protestantski minister si šteje v čast, da se sme imenovati Fineganovo pomočnik, prav pa ne razume, ker pač ne razume — katoliške cerkve in drame na Kalvariji, ki se ponavlja.

(Continued from page 3)
crowd in the entire sports program planned, but, in addition to the many ball and other games, twelve events were run off. The winning tug-of-War team was Tony Kumar, John Bejak, John Krasovec, Frank Mearsha, Victor Kalcic and Francis Worthman. The first and second for the high jump were Geo. Miroslavich Jr. and John Bejak. For the mixed race, ages 6 to 8, were John Shafai and Margaret Kucler; mixed race, ages 8 to 11, Arthur Jersin and Eddie Fox; Girls race, ages 11 to 16, Audrey Marolt and Julia Klimoski; Boys race, ages 11 to 16, John Bejak and Edward Jersin; race for children below 6, Margaret Klimoski and Jennie Grande; Sack race for boys, Arthur and Raymond Jersin; sack race for girls, Ruth Davis and Margaret Zupancic; 3-legged race for small boys, Arthur and Raymond Jersin and Leo Ford with Donald Thomas; 3-legged race for large boys, Edward Jersin and Geo. Miroslavich, Jr.; 3-legged race for small girls, Ruth Davis with Victoria Marolt and Audrey Marolt with Frances Kucler.

The call of "soups on" started the final race toward that circle again where the rest of the "vitals" were devoured with a gusto that—oh well, we had a dandy time, so we loaded up and with the setting sun that smiled on us all day we joyfully headed for home sweet home.

The next day the regular meeting of the U. C.'s was well attended, especially by the larger children. (We wish this would be so every meeting. Parents take heed.) Prizes were given to the winners of the races the preceding day and much business was attended to. A big welcome was prepared for the Pueblo Boosters girls' soft ball team and party whom we were expecting at the meeting. A large delegation was preparing to attend the promised ball game with a Denver girls team, but for some unknown reason our friends from Pueblo did not arrive.

A final reminder of the Trail Blazers picnic on Sunday, August 11, at Fillius Park, 24 miles from Denver up Mt. Vernon Canon. Bring your own food, etc., and a cup and spoon for each person. We do the rest. The next TB meeting is on Monday, Aug. 19, and how about getting a new member? Your scribe has been unable to get a line on the doings of St. Martins and Queen of Holy Rosary lodges, but there will be a time, subsequently. We do know that Mrs. Merring was seen out for new members and Mrs. Tezak never passes up an opportunity to do her bit for her lodge and the Association.

The WSA is very much alive in Denver. Besides giving valuable fraternal service and protection, available for the whole family, it plays an important part in the social, moral and other activities of the city. This speaks well for the leaders who bother themselves and the members and many friends who lend their assistance and cooperation.

We extend our heartfelt sympathy to brother Vincent Stonich, who suffered the loss of his brother, George Stonich. The deceased was fatally injured in an accident.

Brother John Peketz, Jr. occupied the visitors section at the Comrades meeting and delivered a well-put lecture. John is an artist when it comes to making dandy suggestions and every one of them is original; his size and

KAKO SEM SPOZNAL IN NAŠE RESNICO

Napisano drugim v zgled in korist

Zanimiva in poučna zgodba življenja — važno posebno za sedanji čas in naše socialiste.

(Dalje)

6. SLOVO OD DOMOVINE

Po mladeničkem shodu na Brezjah drugo leto 1910 dne 3. februarja, drugi dan po Svečini, sem se poslovil od mojega domačega rojstnega kraja. Težka mi je bila ločitev od doma, od očeta, od brata in njegove družine, edina moja sestra je odšla že nekaj let prej v samostan usmiljenih sester.

Jaz edini iz našega kraja sem se podal popolnoma sam na dolgo, težavno in nevarno vožnjo proti Ameriki.

Kakih enajst dni trajala vožnja ob suhi zemlji je bila prijetna in zanimiva, potem smo prešli skozi Gibraltar, ožino na odprtjo široko morja, pa bila vožnja strašna. Morje bilo tako nemirno in razburano, da je ubogo ladijo "All-Amerikan" prestano zibalo in gugal, da bilo groza. Precej velika ladja se je z vsem svojim trupom pripela s prvim koncem globos morje oziroma pod ogromen vod in se zopet postavila konci na zadnji konec in vod tekel po krovu. Videti je, kakor da se zibljemo, gugam preverjam med vrhovi gor velikanov. Silni pišči in vrhovi hajharja, ki je kar kadil z vpluvanjem vod in se z vodnimi pluskami vzdihal, žvejajo prevrnjenih in po teh trkljih se steklenici, vmes pa je vpluvanje na flavto nekega Griligranje na harmoniko Kočevje, vse se to je mešalo skupaj, da morala ta mešanica glasov življenja in počutja.

Za takoj na železniški postaji, od kjer nas je vlak odpeljal v Trst, sem se sešel z dvema drugima fantoma iz sosedne župnije, ki sta šla tudi v Ameriko po isti črti in v ravno isti kraj, kamor sem bil jaz namenjen.

Po par dnevnem čakanju v Trstu smo odrinili z ladjo po morju. Pristali smo med vožnjo trikrat, najprej v mestu Patras

na Grškem, potem v mestu Ieremo na otoku Sicilija in zadnje v Alžiru v Afriki.

Kakih enajst dni trajala vožnja ob suhi zemlji je bila prijetna in zanimiva, potem smo prešli skozi Gibraltar, ožino na odprtjo široko morja, pa bila vožnja strašna. Morje bilo tako nemirno in razburano, da je ubogo ladijo "All-

Amerikan" prestano zibalo in gugal, da bilo groza. Precej velika ladja se je z vsem svojim trupom sam na dolgo, težavno in nevarno vožnjo proti Ameriki.

Da sem se bil odločil za Ameriko, je bilo vzrok to, ker mi doma ni kazalo ostati, kakor primerne službe pa nisem mogel dobiti. Dobil pa sem pogum za Ameriko še potem, ko sem se vsled dušnega miru, ki sem ga vživil potem v obilni meri, telesno okrepil, četudi ne tako, da bi se brez skrbi podal na pot v tujino za težkim delom in v trd boj za obstanek, vendar pa tako, da sem se drznil narediti takorak in poskusiti srečo v Ameriki po morju.

Preverjam med vrhovi gor velikanov, Silni pišči in vrhovi hajharja, ki je kar kadil z vpluvanjem vod in se z vodnimi pluskami vzdihal, žvejajo prevrnjenih in po teh trkljih se steklenici, vmes pa je vpluvanje na flavto nekega Griligranje na harmoniko Kočevje, vse se to se mešalo skupaj, da morala ta mešanica glasov življenja in počutja.

Za takoj na železniški postaji, od kjer nas je vlak odpeljal v Trst, sem se sešel z dvema drugima fantoma iz sosedne župnije, ki sta šla tudi v Ameriko po isti črti in v ravno isti kraj, kamor sem bil jaz namenjen.

Za takoj na železniški postaji, od kjer nas je vlak odpeljal v Trst, sem se sešel z dvema drugima fantoma iz sosedne župnije, ki sta šla tudi v Ameriko po isti črti in v ravno isti kraj, kamor sem bil jaz namenjen.

Za takoj na železniški postaji, od kjer nas je vlak odpeljal v Trst, sem se sešel z dvema drugima fantoma iz sosedne župnije, ki sta šla tudi v Ameriko po isti črti in v ravno isti kraj,